

fra, at det omtrent holder Stik — til 830,000 Kr. Tilsludet bringes tilbeie saaledes, at Veile Amtsraad har bevilget 130,000 Kr., Horsens By 270,000 Kr., tilfammen 400,000 Kr., Standerborg Amtsraad 200,000 Kr., det er 600,000 Kr., og Resten er tegnet af Kommuner og Private, jeg tror nok omtrent hele Anlægssummen er til Stede. De Medlemmer af Veile Amtsraad og de Folkethingsmænd, der have interesseret sig for dette Baneanlæg, ere, med en enkelt Undtagelse, de samme, der interessere sig for Veile—Hølstebro-Vinien, eller, om den høitærede Minister hellere vil, for Veile—Gibe-Vinien. En ganske naturlig Følge heraf har været den, at der har været Samarbejde mellem Amtsraadsmedlemmerne og Folkethingsmændene, der nærmest ere interesserede i disse 2 Baneanlæg, og deraf følger jo ligefrem, at man ikke godt kan slutte sig til den ene Bane og være mod den anden. Man kan altsaa ikke ret vel, naar man ser paa Forholdene, være mod dette Anlæg her og samtidig være for Anlægget Veile—Gibe, eller endnu videre, Veile—Hølstebro. Det er de samme Amtsraadsmedlemmer, nemlig fra det nordre Veile Amt, der have stemt for Horsens—Lørring-Banen, og som tillige have stemt for Tilsludet til Veile—Hølstebro-Vinien. Jeg skal erkjende, at der har været vist nogen Modstand begge Gange — ikke saa lidt Modstand endda — fra den sydlige Del af Amtet. Den ene Gang blev Anlægget vedtaget med kneben Majoritet i Amtsraadet, og den anden Gang med Protest fra en Del Sogneraad, dog fra et Mindretal. Jeg skal ikke komme ind paa Berettigelsen af deres Protest, men kun gjøre den Bemærkning, at de paagjældende Egne, som protestere, have i Forveien selv Baner, men synes at staa i den Formening, at de andre nordlige Egne ikke have udredet Noget til dem; det er bevisligt en Feiltagelse, idet der jo er udredet betydelige Summer til Expropriationsomkostningerne. Men som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. Jeg har gjentagne Gange berørt, at Beboerne i Hedeegnene have vist stor Ofrervillighed overfor begge Baner, og som jeg før bemærkede, er det de samme offentlige Mænd og Repræsentanter, der interessere sig for begge Anlæg. Jeg maa tilføie, at Beboerne i Gibe-Eggen ligesaa fuldt interessere sig for Hølstebro—Lørring-Banen, som Beboerne i dennes Oppland interessere sig for Gibe-Banen, og at de saa langt fra have gjort det Mindste for at forhindre Anlægget, at de tværtimod snarere have støttet det; i alt Fald have deres Repræsentanter gjort det. Det er efter min Mening en overordentlig dristig Befol-

ning. Det er ganske vist, at naar vi bygge Baner ude i Hedeegnene, vil det ikke blive for de Uystreifende, men for Folk, der have Brug for dem — i alt Fald ikke væsentlig for de Uystreifende. At Andre kunne interessere sig for at tage ud paa Eggen, er en anden Ting; men selve Eggen vil sikkert ikke benytte Banen paa anden Maade, end naar de have Nytte af den. Jeg tror, at det vilde være meget gavnligt og frugtbringende, dersom den høitærede Minister eller hans Jernbanepersonale engang kunde give os en Forestilling om — man kan vel ogsaa nok selv udregne det — hvormeget Indtægterne ved de forskjellige Stationer stige, og da tror jeg netop, det vil vise sig, at procentvis er der stærkest Stigning i de ukultiverede Egne. F. Ex. netop Herning, som er nævnt flere Gange, vil ved sin Station vise en meget stor Stigning, jeg tror endog saa i Løbet af en meget kort Aarrække en Stigning paa 50 pCt., saa jeg synes ikke, at man skal være saa bange for at lade den Slags dristige Folk faae Baner. Det er dem, der faae Nytte af dem. Det er i disse Egne, at Fremtidsmulighederne gro, og Udviklingsmulighederne i det Hele ere tilstede. Jeg skal blot pege paa den simple Kjendsgjerning, at naar man lægger Mærke til, at der kommer f. Ex. Bønderkarle til Kjøbenhavn, og siden blive velstaaende Folk her, er i Reglen disse Bønderkarle og Bønderdrengene ikke væsentlig Oboere, men procentvis navnlig de ydste Hedeegnes og Vesteregns unge Karle. Dette forekommer mig, taler tydeligt og godt nok for, at der ligger Udviklingsmuligheden, at det er i dette ubrugte Land, at de skulle opdages, og det forekommer mig, at vi have ikke Raad til at lade 100 Kv.-Mile Land ligge hen som Hede. Vi skulle tværtimod gjøre saa meget som muligt for, at disse Fremtidsmuligheder kunne komme til at bære god Frugt. Jeg kan derfor ikke Andet end forbauses over den høitærede Ministers Modstand mod den anden Bane, som burde have været her samtidig med denne, nemlig Veile—Hølstebro-Banen, som et Areal af henved 34 Kv.-Mile med 31,000 Indbyggere vilde faae Nytte af, hvilket Tal naturligvis kunde fordobles uden at sige for meget; thi ogsaa i den Henseende viser Udviklingen for Hedeegnes Bedkommende, at det er der, Befolkningen er tiltaget paa Landet — jeg taler ikke om Kjøbenhavn og Kjøbstæderne — thi sammenligner man Befolkningens Tiltaget paa Landet er, det ikke væsentligt i de frugtbare Egne, at Befolkningen tiltager, men i disse Egne, om hvilke her er Tale. Denne Bane her berører, som jeg allerede gjentagne Gange har sagt, med sit vestre Endepunkt